

Serca i domy dla Niego

Karen i Ron Flowers

Wielu nie chce słyszeć o Bożej miłości, dopóki nie doświadczą jej pośród nas. Gościnność w naszych domach może w tym pomóc.

O seminarium

Seminarium to zostało zaadaptowane za pozwoleniem, z kursu *Christian Hospitality Made Easy* autorstwa Patrica B. Mutch, Ph.D., opublikowanego przez Ministerial Association/Shepherdess International, przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w 1987. *Christian Hospitality Made Easy* to kurs do samodzielnego studium, który opiera się na książce *Open Heart, Open Home* autorstwa Karen Burton Mains. Zamówienia należy składać w Seminars Unlimited, P.O. Box 66, Keene, TX 76059, (800) 982-3344. Pakiet zawiera pomoce do studium, 3 kasety audio oraz podręcznik.

W seminarium wykorzystana jest prezentacja dydaktyczna oraz kilka zadań grupowych. Czas przeprowadzenia seminarium to 2-3 godziny. Upewnij się, że przygotowałeś wystarczającą ilość pomocy.

Prezentacja

• **Zadanie grupowe na rozgrzewkę.** *Poproś grupę, aby zastanowiła się nad następującym pytaniem: Ze wszystkiego, co posiadasz, co jest dla Ciebie najbardziej wartościowe? Niech każdy w grupie przez następne pięć minut podzieli się swoimi spostrzeżeniami z osobą siedzącą obok.*

Większość z was umieści związki na czele listy rzeczy wartościowych. Człowiek został stworzony do życia w relacji. Bez nich bylibyśmy nieszczęśliwi. Nasze powodzenie w związku zależy także od naszej zdolności do kochania i dbania o innych. Gościnność wydeptuje ścieżkę do ciepłej sieci związków, ale oznaczać będzie rezygnację z siebie w sposób, który zaspokoi potrzeby innych.

Wyzwanie dla chrześcijan

Nasz świat rozpaczliwie potrzebuje gościnności. Ludzie wszędzie doświadczają rozpadu związków, utratę zaufania, wrogość, niepokój oraz brak nadziei. Zaawansowanie technologiczne przynosi korzyści, ale także koszty dla jedności i stabilizacji rodziny, związków opartych na zaufaniu i trwałych przyjaźni. Ludzie stali się mobilni, co często redukuje grupę rodzinną do rodziny nuklearnej. Wiele osób wybiera życie singla, lub samotnie wychowuje dziecko. Dalsza rodzina ma ograniczone możliwości zapewnienia osobistego wsparcia.

Podczas gdy ludzie szukają uczucia, troski oraz trwałych związków, chrześcijanie czują się tak zmęczeni, że nie są w stanie zareagować. Nie różnią się pod tym względem od innych ludzi. A jednak rozpaczliwie potrzebujemy jedni drugich. Świat potrzebuje naszej miłości. Tak naprawdę, wielu nie chce słyszeć o Bożej miłości, dopóki nie doświadczą jej pośród nas.

• **Zadanie grupowe 1.** *Utwórzcie małe grupy. Niech każda grupa stworzy listę wyzwań, jakie niesie ze sobą rozwinięcie w pełni daru gościnności w rodzinie zborowej, tak by ludzie stali się społecznością troskliwych wierzących. Zaprosz poszczególne grupy do podzielenia się swoimi spostrzeżeniami ze wszystkimi. Użyj następującej listy do pomocy grupom:*

- presja czasu
- wypalenie

- brak zasobów
- poczucie niestosowności
- tendencja do ochrony przed wpływami ze świata, poprzez minimalną interakcję z ludźmi spoza kościoła
- niezręczność, którą wielu, szczególnie tych wychowanych w domach adwentowych, odczuwa poza subkulturą adwentową
 - strach, że inni poznają nasze prawdziwe życie
- egoizm ludzkiego serca, który nie chce czynić inwestycji w innych ludzi

Celem tego seminarium jest omówienie tychże wyzwań poprzez 1) lepsze zrozumienie gościnności, 2) pobudzenie zainteresowania, by zwiększyć nasz współczynnik gościnności względem współwyznawców i innych osób.

Pojęcie gościnności

Pismo Święte naucza o gościnności poprzez różne przykłady, jak i napomnienia.

• **Zadanie grupowe 2A.** Zleć to zadanie połowie klasy, która podzieli się na 4-osobowe grupy. Przeczytaj następujące fragmenty biblijne i poszukaj w nich zasad gościnności. Obok tekstów zostały wymienione zasady, które pomogą ci w uzupełnieniu listy przygotowanej przez grupę.

Teksty

Ks. Wyjścia 23,9
Ks. Kapłańska 23,22
Izajasz 58,6; 7, 10-12

Ew. Mateusza 5,42
Ew. Łukasza 14,12-14
1 Piotra 4,9-10

Rzymian 12,13
1 Tym. 3,2

Zasady

Cudzoziemcy mieli być traktowani uprzejmie
Należy zabezpieczyć byt ubogim oraz obcym
Obfitością dóbr należało się dzielić (Ten tekst jest jednym z najbardziej bezpośrednich stwierdzeń w Biblii na temat gościnności, odpowiedzialności oraz korzyści z tego płynących).
Dzielenie się jest nieodzowną częścią życia
Coś na temat listy gości (zapraszajcie tych, którzy tego potrzebują).
Ponieważ niektórzy nie czują komfortowo z powszechną własnością wszystkich dóbr (zob. Dz. Ap. 4,32-35), potrzebne było przypomnienie o gościnności i potrzebie służenia innym.
Dzielenie się z tymi w potrzebie
Ważne, aby przywódcy kościelni dawali przykład gościnności. Jedną z cech, jakie miał przejawiać starszy zboru, była gościnność.

• Zadanie grupowe 2B

Zleć to zadanie drugiej połowie klasy, podzielonej na 4-osobowe grupy. Przystudiujcie jeden, lub więcej, biblijnych przykładów gościnności. Dla każdej z sytuacji, lub osoby, zanotujcie jakie są cechy i atrybuty daru gościnności.

Abraham i Sara (Genesis 18)
Lot w Sodomie (Genesis 19)
Rebeka i Eliezer (Genesis 24)
Rahab i szpiegzy (Jozue 2)
Abigail i Nabal (1 Samuela 25)
Eliasz i wdowa z Sarepty (1 Królewska 17)
Szunamitka (2 Królewska 4,8-37)
Ezechiasz (2 Królewska 20,9-19)
Maria, Marta i Łazarz (Ew. Łukasza 10,38-42)
Chrystus karmiący tłumy (Ew. Mateusza 14,13-21)
Szymon Trędowaty z Betanii i Maria (Ew. Mateusza 26,6-13; Ew. Łukasza 7,36-50; Ew. Jana 12,1-8)

Lidia z Tiatyry (Dz. Ap. 16,13-15. 40)
Zacheusz (Ew. Łukasza 19,1-9)

Gdyby te zasady były praktykowane i te przykłady naśladowane, gościnność byłaby jednym ze sposobów na przekazanie Bożej miłości tym, którzy tęsknią za więziami i wsparciem. Być może ci, którym okażemy gościnność, będą bardziej otwarci na dzielenie się z nimi naszą wiarą. Niestety, możemy zadać sobie pytanie, kto ma czas i energię na przygotowanie większego obiadu, lub na utrzymanie domu w nieskazitelnej czystości stosownej do okazji?

Podróbki gościnności. Pojawiła się podróbka gościnności, fałszywa gościnność, którą nazwiemy "rozrywką". (Słowo to pojawia się w innym zastosowaniu niż to, do którego jesteśmy przyzwyczajeni, ale tutaj zostanie użyte w szczególnym znaczeniu). Rozrywka naśladuje gościnność, ale tak naprawdę niewiele ma wspólnego z biblijną gościnnością. Zauważ pewne różnice pomiędzy rozrywką, a prawdziwą gościnnością. (Spójrz także na pomoc 1 * Rozrywka czy gościnność)

- Rozrywka wymaga nieskazitelnego domu, doskonale udekorowanego stołu, wykwintnego posiłku oraz doskonale ubranej i uczesanej gospodyni.
- Gościnność skupia uwagę na gościu i jego potrzebach.
- Rozrywka prowadzi do podziwu tego, co przygotowali gospodarze.
- Gościnność ofiaruje wszystko, co posiadają gospodarze, aby zaspokoić potrzeby gościa.
- Motywacją rozrywki jest egoizm – chęć zrobienia wrażenia na innych tym, co mamy, lub tym, co potrafimy zrobić.
- Motywacja gościnności jest nakierowana na innych, skupia uwagę na zaspokojeniu potrzeb gości.
- Priorytetem rozrywki są rzeczy.
- Priorytetem gościnności są ludzie.
- Model rozrywki zaczerpnięty jest ze świata marzeń magazynów o wnętrzach i gotowaniu.
- Model gościnności zaczerpnięty jest od przykładów ludzi, którzy starają się odpowiadać na potrzeby innych.
- Rozrywka stwarza ograniczenia co do środków, czasu i doskonałości.
- Gościnność staje się coraz większą radością w miarę jak stajemy się kanałami Bożej miłości i błogostawieństwa.

• **Zadanie grupowe 3.** *Poproś wszystkich, aby przez kilka minut indywidualnie zastanowili się i zrobili zadanie "Kiedy czułem się mile widziany" (pomoc 2). Zaprosz kilka osób, aby podzieliły się wnioskami z całą grupą. Porozmawiajcie o paradoksie tego, że często rzeczy, które według nas powinny być zrobione jako powinność gospodarza/gospodyni, sprawiają, że czujemy się niekomfortowo jako goście. I odwrotnie, rzeczy, które według nas przyniosłyby troskę i zakłopotanie, sprawiają, że będąc w gościach czujemy się jak w domu.*

• **Zadanie grupowe 4.** W małych grupach poświęć kilka minut na omówienie wizji, jak wyglądałby twój zbór, gdyby dar gościnności był w pełni rozwinięty. Jakie rzeczy by się pojawiły? Jaka byłaby atmosfera? Jakie rezultaty? Podziel się swoimi spostrzeżeniami z całą grupą.

Rozwijanie gościnności

Co możemy zrobić, aby przywrócić prawdziwą gościnność w życiu zborowym i sąsiedzkim?

Poświęćmy się służbie Bogu. Odpowiedz na potrzeby innych poprzez jakikolwiek aspekt gościnności, do którego powołuje Cię Bóg, uznając swoją zależność od Niego w kwestii siły i realizacji celu (1 Piotra 4,11).

Połącz swoje starania bycia gościnnym z modlitwą. Poproś Boga o pomoc w rozróżnianiu potrzeb innych ludzi i o błogosławieństwo w odpowiadaniu na te potrzeby. Poproś go o oczyszczenie twoich motywów i o siłę do realizacji tego, do czego cię powołuje.

Jasno ustaw wartości. Rodziny, sąsiedzi i nieznajomi stanowią kręgi zasięgu naszej gościnności.

1. *Najpierw rodzina.* Nie powinna być spychana na dalszy plan kosztem *większego zadania* gościnności. "Pierwszym zadaniem chrześcijan jest jedność w rodzinie. Później należy pracować z sąsiadami, a dopiero później z innymi." (Chrześcijański dom, str. 37). "Jako pracownicy Boży, nasze dzieło powinno zacząć się od tych najbliższych. Powinniśmy zacząć od własnego domu. Nie ma ważniejszego pola misyjnego, niż to" (*Child Guidance*, str. 476). Jest taki czas w każdej rodzinie, kiedy członkowie rodziny mogą służyć innym. Cała rodzina może okazywać gesty gościnności. Następne pokolenie nie musi aż tyle dowiadywać się na temat tego daru, jeżeli będzie on częścią ich życia od dzieciństwa. Są jednak i takie okresy w życiu każdej rodziny, kiedy nie jest łatwo służyć innym. Być może potrzeba wtedy czasu na osobności, aby odpocząć i dojść do siebie, lub jest to czas, kiedy inni mogą usłużyć rodzinie.

2. *Przyjaciele, sąsiedzi i współpracownicy* to kolejna grupa na liście priorytetów. To osoby, z którymi codziennie się spotykamy. Jako część grupy wsparcia, do której należymy, mamy przywilej zostać użytymi przez Boga do noszenia ciężarów tych, którzy są blisko nas.

3. *Lista obejmuje także nieznajomych*, których Bóg posyła na naszą drogę i którym możemy pomóc w miarę własnych możliwości. Kluczowym pytaniem przy świadczeniu gościnności dla każdej z trzech grup, jest: Jakie są potrzeby każdej osoby i jak mogę im sprostać?

• **Rozwijaj umiejętności wsparcia, które wzmocnią wysiłki.** *W tej części możesz poprosić kilka osób, by podzieliły się własnym doświadczeniem. Wybierz nie tylko osoby, które w sposób naturalny przejawiają dar gościnności, ale także te, które rozwijają ten dar poprzez świadomy wysiłek. Następująca lista przedstawia podsumowanie umiejętności, które można wykorzystać do nakierowania grupy podczas zadania.*

1. Wskazówki dotyczące organizacji czasu, które pomogą zwiększyć czas przeznaczony dla Boga.

2. Jak sprawić, aby było nas stać na gościnność?

3. Jak wypełnić półki w spizarni długoterminowymi produktami, które można wykorzystać do szybkiego przygotowania posiłku? Menu/wymiana przepisów potrzebnych do przygotowania szybkiego, sycącego posiłku na różne okazje, powinna być rozpropagowana, tak aby każdy mógł się czymś podzielić.

4. Jak poradzić sobie z emocjami, kiedy trzeba wszystko szybko przygotować, i to jak najlepiej, a już przychodzą goście?

5. Odkrywanie radości z długotrwałej przyjaźni, zrodzonej kiedy rodziny akceptują siebie takimi, jakie są, i przyjmują gości, jak członków rodziny.

6. Jak rozpocząć rozmowę z nieznanymi, zarówno chrześcijanami, jak i niechrześcijanami? Praktykuj i rozwijaj sztukę zadawania trafnych pytań.

7. Podziel się doświadczeniami z czasów, kiedy Bóg powołał cię do okazania gościnności i doświadczył radości dzielenia się dobrą nowiną w swoim domu. Pracujcie w parach, aby przygotować proste, osobiste świadectwo, którym moglibyście podzielić się z innym wierzącym, lub niewierzącym, kiedy pojawi się taka możliwość.

Ewangelizacja poprzez gościnność

Jestem przekonany, że gdyby chrześcijanie otworzyli swoje domy i praktykowali gościnność, tak jak jest zalecane w Piśmie Świętym, moglibyśmy znacząco zmienić społeczeństwo. Odegralibyśmy znaczącą rolę w duchowym, moralnym i emocjonalnym odkupieniu (Mains, 1976, str. 22).

Nasz czas tutaj jest krótki. Tylko raz możemy przejść przez ten świat; kiedy kroczymy, wykorzystujemy życie jak najlepiej. Praca, do której jesteśmy powołani, nie wymaga bogactwa, pozycji społecznej, czy wielkich umiejętności. Wymaga uprzejmego, gotowego do poświęceń ducha, oraz stałości celów. Lampa, nawet mała, jeżeli stale się pali, może być środkiem do zapalenia wielu innych lamp. Nasza sfera wpływów może wydawać się wąska, umiejętności niewielkie, okoliczności ograniczone, a zasoby niewystarczające, jednak wspaniałe możliwości otwierają się przed nami dzięki wiernemu użyciu potencjału naszych domów. Jeżeli otworzymy nasze serca i domy na Boże zasady życia, staniemy się kanałami mocy, która daje życie. Z naszych domów popłyną strumienie uzdrowienia, ożywienia, piękna i obfitości tam, gdzie teraz jest jałowa ziemia i śmierć. (*Chrześcijański dom*, str. 33)

Gościnność może być sposobem na budowanie ciała Chrystusa, na przyciąganie dzieci i młodzieży do Jezusa i Jego nauk, oraz zachęcania wzrostu i zaangażowania pośród wszystkich grup wiekowych. Gościnność może być także ścieżką do społeczeństwa, w którym żyjemy. Dom stanowi idealną scenę do przybliżania się do innych, tak by głosić im dobrą nowinę, która przepelnia nasze serca.

• **Zadanie grupowe 5.** *Podziel klasę na połowę. Poproś jedną grupę o przygotowanie pomysłów jak budować ciało Chrystusa poprzez gościnność. Poproś drugą grupę, aby stworzyła listę pomysłów jak dzięki gościnności sięgnąć do środowiska poza rodziną zborową. Oto kilka sugestii, od których możecie zacząć:*

Gościnność jako środek budowania ciała Chrystusa

1. *Aktywność społeczna.* Zrób listę aktywności społecznych, które według ciebie reprezentują prawdziwą gościnność i przekaz ją radzie Twojego zboru lub właściwemu komitetowi zajmującemu się działalnością społeczną w twoim zborze.

2. *Ogniwo pomiędzy wierzącymi a nowymi wyznawcami.* Wybranie drogi adwentysty dnia siódmego wymaga wiele zmian w stylu życia. Nowi wyznawcy potrzebują nowych, bliskich więzi z innymi wyznawcami, którzy pomogą im w dokonaniu tych zmian i stanowić będą grono przyjaciół i rodziny, z którą mogą tworzyć społeczność. Te więzi nie pojawią się znikąd. Muszą być zaplanowane. Na przykład można ustalić plan zapraszania nowych wyznawców raz w miesiącu na obiad do różnych domów, przez cały rok od ich chrztu. Nowym wyznawcom można przydzielić opiekunów w klasach szkoły sobotniej, programach zdrowotnych, w szkole pieczenia chleba, w odpowiedzialnościach związanych ze sprzątnięciem budynku kościelnego/ogrodu, itp.

3. *Wspólnota w modlitwie.* Modlitwa może być ogólna, lub w określonej intencji. Możecie utworzyć grupy modlitwy wstawienniczej, ustanowić partnerów modlitewnych, lub małe grupy.

Gościnność jako droga do społeczeństwa

1. *Gościnność dla odwiedzających zbor.* Obiad z gośćmi – czy to w domu, czy w kościele – stanowi okazję do zastanowienia się gości nad tym, czego doświadczyli, oraz do zadawania dodatkowych pytań. Wyznawcy kościoła poznają powód ich wizyty w kościele, być może dowiedzą się czegoś o gościach i o tym, jak można wyjść na przeciw ich potrzebom.

2. *Spotkania młodzieży*. Wiele zborów otwiera swoje podwoje dla młodzieży w sąsiedztwie, oferując sale ćwiczeń, boiska do koszykówki, czy spotkania bez alkoholu i narkotyków – w zależności od tego, na co pozwalają okoliczności.

3. *Kolacja i studium biblijne*. Lekki posiłek, po którym można zrobić studium biblijne, stanowi okazję do wspólnoty nie tylko dla wyznawców, ale i dla przyjaciół, których mogą zaprosić.

4. *Usługi noclegowe dla podróżnych*. Wiele zborów adwentystycznych świadczy usługi noclegowe. Nie jest to sam w sobie gest ewangelizacyjny, ale literatura pozostawiona na stoliku w hallu, czy Biblia, książka z pobudkami w pokoju, modlitwa wydrukowana na karteczce i zostawiona przy śniadaniowym stole; to wszystko środki świadczenia.

Dodatkowe możliwości do okazywania gościnności mogą pojawić się w szczególnych okolicznościach, zarówno w *kościelach*, jak i w *społecznościach*:

1. *Posiłki po stracie bliskich*. Śmierć w rodzinie to okoliczność, kiedy troskliwi chrześcijanie mogą nie tylko przynieść jedzenie, podać je, słuchać przy stole opowieści o zmarłej bliskiej osobie, ale także posprzątać po posiłku.

2. *Jedzenie dla głodnych*. Może obejmować przygotowanie posiłków dla bezdomnych, aktywność w programach żywieniowych dla seniorów, lub dostarczanie posiłków osobom i rodzinom, w sposób, który nie tworzy skrępowania, a równocześnie godnie i z troską zaspokaja ich potrzeby.

3. *Potrzeby rodziny podczas pobytu w szpitalu*. Nawet prosta czynność utrzymania domu, może wytworzyć niezwykle stres, kiedy jeden z członków rodziny przebywa w szpitalu. Przygotowanie posiłku, opieka nad dziećmi, zrobienie prania, załatwienie kilku drobnych spraw; taka przysługa we właściwym czasie nigdy nie będzie zapomniana.

4. *Studenci*. Wiele zborów znajduje się w niedalekiej odległości od uniwersytetów, czy akademików. Studenci przebywający z dala od domu cieszą się z domowego obiadu w gronie zborowej rodziny, szczególnie, jeżeli do tej rodziny zostali przyjęci.

5. *Radykalna gościnność*. Rodzina zastępcza, przytułek dla uchodźców, zbiegów, lub bezdomnych, to przykłady radykalnej gościnności. Takie formy gościnności nie są dla każdego i powinny być podejmowane tylko wtedy, jeżeli cała rodzina jest w stanie się zaangażować i jasno odczuwają Boże prowadzenie w tej sprawie. Jest to służba, na którą jest coraz większe zapotrzebowanie we współczesnym świecie.

Wnioski

Gościnność nie musi być darem, który posiadają jedynie nieliczni. "Každy z nas – pisze Karen Burton Mains – może uczestniczyć w ewangelizacji poprzez gościnność, używając własnego domu jako środka służby. Fenomen domu polega na tym, że jest uniwersalny dla każdego chrześcijanina. Každy z nas gdzieś mieszka – czy to w domu, czy w akademiku, mieszkaniu, czy chatce. W tym niegościnnym świecie, chrześcijański dom jest cudem, którym należy się dzielić." (Mains, 1976, str. 137).

Gościnność chrześcijańskiego domu wywiera ogromny wpływ. David i Vera Mace, pastor i jego żona ze społeczności kwaków, którzy otworzyli swój dom dla niezliczonej liczby ludzi, dzielą się swoim doświadczeniem:

"Chrześcijański dom, to w rzeczywistości najpotężniejszy środek ewangelizacji na świecie. Ewangelizacja taka nie jest agresywna. Jest przekonująca. Głosi ewangelię nie w słowach, ale w

czynach. Nie mówi innym, jacy powinni być, ale pokazuje, kim mogliby być. Dzięki wpływom łaski, chrześcijański dom zyskał więcej dusz niż wszyscy kaznodziejowie razem wzięci. Gdyby było więcej takich domów, to świat w krótkim czasie przyjąłby chrześcijaństwo, gdyż świat sięga do wyższego poziomu jedynie wtedy, jeżeli ten poziom osiąga w domu.” (Mace, 1985, str. 113)

Bibliografia i lektury dodatkowe

- LeFever, M. D. (1980). *Creative hospitality*. Wheaton, IL: Tyndale House.
- Mace, D., & V. (1985). *In the presence of God*. Philadelphia, PA: The Westminster Press.
- Mains, K. B. (1976). *Open heart, open home*. Elgin, IL: David C. Cook Publishing Co.
- McGinnis, A. L. (1979). *The friendship factor*. Minneapolis, MN: Augsburg Publishing House.
- Ortlund, A. (1979). *Discipling one another*. Waco, TX: Word Books.
- Pippert, R. M. (1999). *Out of the saltshaker and into the world: Evangelism as a way of life, wydanie drugie*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press.
- Stott, John. (1971). *Basic Christianity*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press.
- White, E. G. (1952). *Chrześcijański dom*. Wydawnictwo Znaki Czasu
- White, E. G. (1954). *Child guidance*. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association

“Rozrywka”

czy

“Gościnność”

Wymaga nieskazitelnego domu, doskonale udekorowanego stołu, wykwinnego posiłku oraz doskonale ubranej i uczesanej gospodyni.

Prowadzi do podziwiania tego, co przygotowali gospodarze.

Motywacją jest egoizm; chęć zrobienia wrażenia na innych tym, co mamy, lub tym, co potrafimy zrobić.

Liczą się rzeczy.

Model zaczerpnięty jest ze świata marzeń magazynów o wnętrzach i gotowaniu.

Stwarza ograniczenia co do środków, czasu i doskonałości.

Skupia uwagę na gościu i jego potrzebach.

Oferuje wszystko, co posiadają gospodarze, aby sprostać potrzebom gościa.

Motywacja jest nakierowana na innych i skupia uwagę na ich potrzebach.

Liczą się ludzie.

Model zaczerpnięty jest od przykładów ludzi, którzy starają się odpowiadać na potrzeby innych.

Staje się coraz większą radością w miarę, jak stajemy się kanałami Bożej miłości i błogosławieństwa.

Pomoc 1: *Rozrywka czy gościnność*

Kiedy czułem się mile widziany

To ćwiczenie pomoże ci zastanowić się nad sytuacjami, kiedy byłeś gościem i czułeś się szczególnie miło lub niemiło w domu gospodarzy. Taka refleksja pomoże ci zidentyfikować powszechne elementy, które można włączyć do wysiłków związanych z gościnnością.

1. Opisz sytuację kiedy byłeś gościem i czułeś się szczególnie miło widziany; czułeś się jak w domu.

Co przyczyniło się do twojego dobrego samopoczucia w tej sytuacji?

- a.
- b.
- c.
- d.
- e.

2. Opisz sytuację kiedy byłeś gościem i czułeś się szczególnie niemiło, lub byłeś nawet skłonny opuścić gościnę.

Wymień kilka czynników, które złożyły się na to, że czułeś się niemiło w tym domu.

- a.
- b.
- c.
- d.

Jakiej rady udzieliłbyś tym gospodarzom?